

Hermann Schuckmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Schuckman,
Theol. D. & Professor. Ad Exequias Quas Filiolae dilectissimae Eleganti puellae
Christinae Lafrenssen/ Parentes moestissimi, hodierna prima paratas cupiunt,
Academiae Cives peramanter invitat ...**

Rostochii: Kilius, 1647

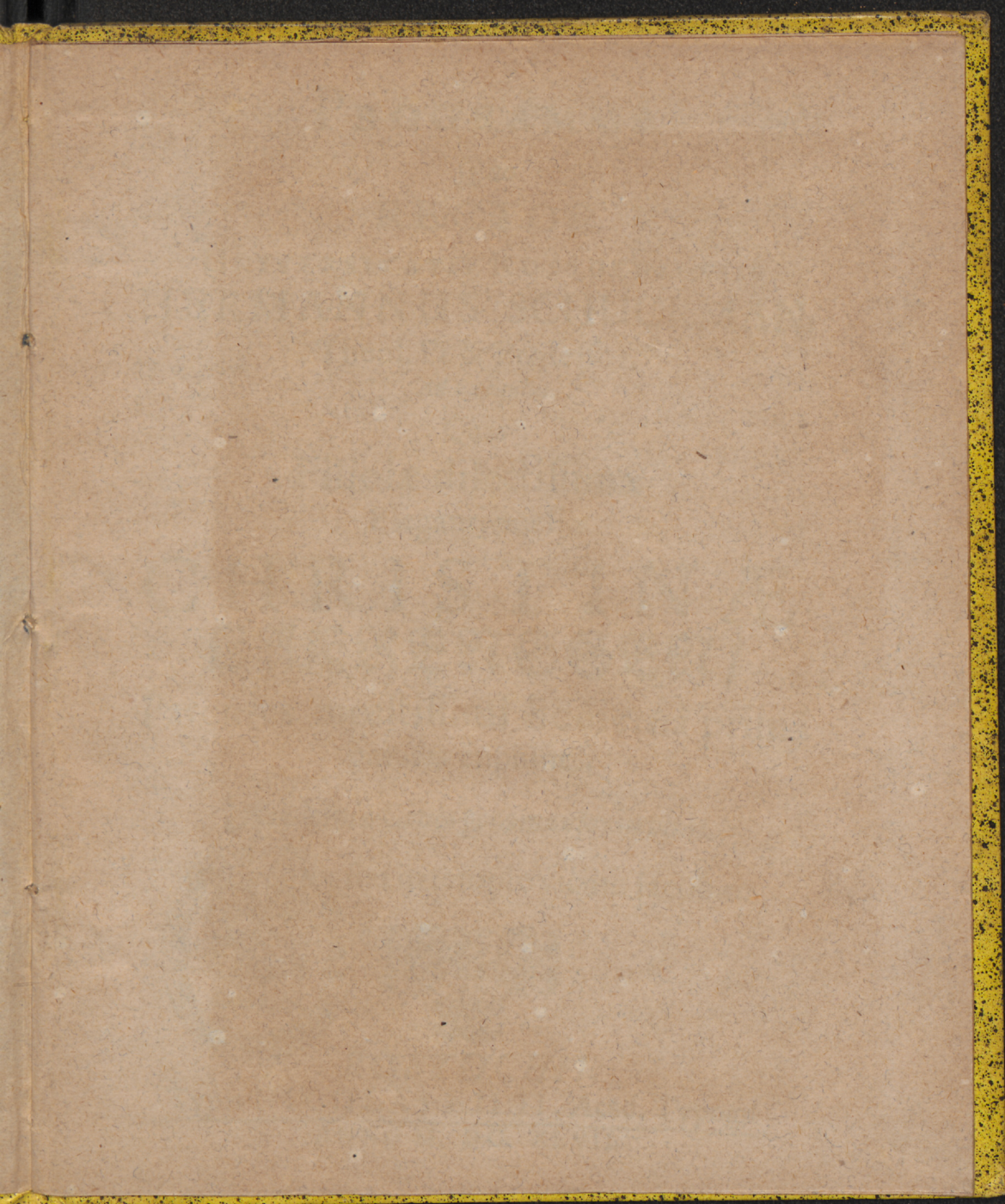
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771916930>

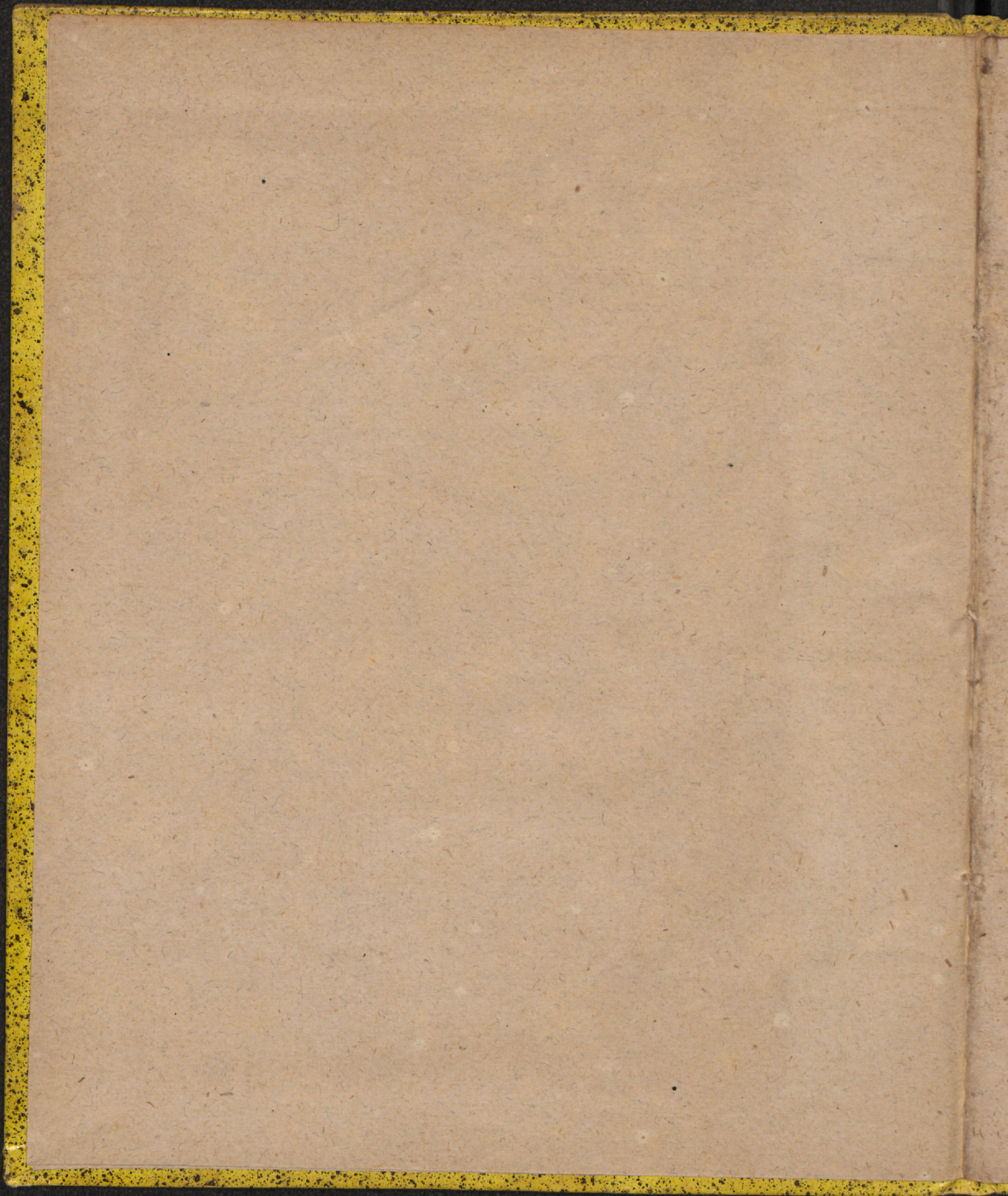
Druck Freier Zugang

Schuckman, H.
in
Chr. Lafrens.
Rostock, 1647.

33

PROGRAMMA

117

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HERMANNUS SCHUCKMAN,

Theol. D. & Professor.

Ad Exequias

Quas

Filiolæ dilectissimæ

Eleganti puellæ

CHRISTINÆ
CARLSEN/

*ictu globuli
prostrata*

Parentes moestissimi hodiernâ primâ
paratas cupiunt,

Academia Cives peramanter invitat.

Conventus fiet in templo vicino Jacobæo.

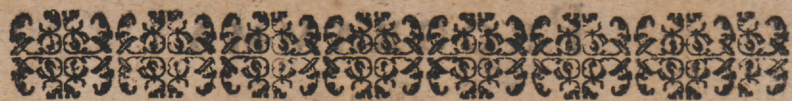

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLVII.

33

Non equidem cogitare potui, *Cives Academia*, vergente Magistratu me repetiturum, quod sub initio optimis & liberorum amantibus parentibus Dn. MICHAELI *Lafrensen*/ ejusq; Conjugi dilectissimæ JOHANNÆ *Bachmeisters*/ amicis nobis colendis, præstare debbam, humanitatis officium, indicendo nunc alterâ vice funus, eisdem, quibus antè, ædibus effe- rendum; nec potuerunt Parentes cogitare mœ- stissimi, sibi adversam usq; adeò sortem fore, si dicendum ità est, ut trimestri spacio duobus felici- cis Conjugii pignoribus, utriq; proli fœminæ, SOPHIÆ & CHRISTINÆ, *illi*, cum diem suum obiret, quinq; menses, *huic* totidem, & quod excurrit, annos natæ, parare exequias (quo cum animorum mœrore id fiat, colligere facile est) necessum haberent. Minus verò credide- rant, sibi & suffrictum iri vix obductam cicatri- cem, & nova insuper inflictum, prioribus gra- viora & funesta magis vulnera, obveniente ali- quo non communi, sed inopinato prorsus ac la- mentabili fato. Æquiori enim mente ferendum parentibus videtur, tenellam infantem & fari nesci-

nesciam, postquam cū morbo veluti mortis pro-
dromo atq; prænuncio colluctata aliquandiu
fuit, attenuatis paulatim & consumptis naturæ
viribus, velut lychnum extinctam amisisse; quam
elegantem puellam, probè, quoad ætas tulit,
educatam, quæ sano corpore & integris viribus
domo exiit, improvise eoq; lethali ac tristifico
casu humum repentè prostratam, indeq; ma-
nib⁹ accurrentium miserè sublatam, exanimem
propemodum ac semimortuam recipere, & sic
receptam paucis horis post exspirantem animu-
lam contueri. Verum enimverò non nostræ sunt
illæ, quæ Dei nostri cogitationes sunt, quippè o-
mnium hominum conceptibus longè altiores,
& infinitis modis eminentiores, atq; est supremi
cœli & imæ telluris distantia; quin ipsis etiam cœ-
lorum cœlis superiores. Quales autem cogita-
tiones Deo nostro, tales viæ ejus. Et is sanè, cum
quæ ad vitam temporalem spectant, res actiones-
quæ humanas, tum ea quæ circà mortem versan-
tur, mirificè ac prout vult, disponit, ceu vitæ ne-
cisq; Dominus. Omnibus quidem, quotquot
homines nati sunt, mori propositum est, & ea-
dem moriendi necessitas singulis incumbit, sed
non est perinde idem omnibus ad mortem gres-
sus, non idem omnes mortis genus expectat.
Alium domi Deus, alium foris vitam claudere

jubet. Illum lento, hunc subitaneo, insperato
illum, hunc præviso, naturali alium & placido,
alium violento letho, illum ægritudine præviâ,
hunc citrà sensum diuturnioris doloris corpore
sanum ac sospitem corripit. Alium luctifico ca-
su correptum, ut ipsi & reliquis cum ipso occa-
sionem resipiscendi & mores emendandi præ-
beat, solâ misericordiâ ductus in lectum coniecit,
alium justus Judex eodem & loci vestigio & tem-
poris, atq; primò statim momento tollit. Uni
gratiam largitur, ut mente ad extremum usq; ha-
litum salvâ & incorruptâ discedat, alterum men-
te motum nec redeuntem ad se, rebus mortali-
um in ipso vesaniæ paroxysmo eximit. Et quis
nostrum omnes mortalitatis casus, omnesq; qui
ad mortem tendunt, gradus recensere; ne di-
cam investigare omnium illorum rationes &
causas, potis est? Sistatur hic intellectus finitus,
atq; hæc & alia, quæ assequi nequit, ad occulta
illa & impervestigabilia Dei judicia referat oportet.
In horum scrutinium si vel maximè, quis-
quis etiam fueris, cunctos sapientiæ tuæ nervos
impendas, nihil omninò venaberis, nec, quò mi-
nus agat divina voluntas quod volet, quicquam
effeceris. Mirari te abscondita Dei judicia, non
rimari; Submittere te iis, quod satius est, non re-
luctari decet. Neq; enim patietur immensus deus
mo-

modum sibi & media præscribi, quibus ærumno-
sæ vitæ ergastulo te solvat. Liberè operatur,
quicquid operatur, nec quærere tibi licet, quid
causæ illum moveat, & quam obrem te tuosq; vi-
sitaturus hanc viam eligat, illam negligat. La-
tent Judicia Domini, latet hora & genus mor-
tis, ut timeas eum omni loco & tempore, penes
quem vitæ mortisq; potestas est. Cave autem, ubi
videris admirandam præpotentis Dei dispositio-
nem, & vel pios piorumq; liberos luctuosâ ac in-
speratâ morte oppressos audieris, illicò indè of-
fensi Numinis iram colligas, & vindicem ejus hoc
est advertentē in cōmissa peccata dexterâ elicias.
Vulgi judicium si hic poscemus, nihil ille cla-
mabit, nisi ulcionem, quam debuerit Deus deli-
ctis enormibus. Ità mundi progenies felicem sæ-
pè beatumq; prædicat & ad cœlos evehit quem-
piam naturali morte extinctum, quem veriùs
fortè inter infernales furias versari dixeris: Ali-
um contrà puniri ob iniquitates admissas censet,
quem cœlestis pater citò & improvisò, ne diu
multumq; in terris crucietur, emigrare facit. Sed
apage insulsa ista & sinè discrimine concepta ra-
tiocinia! Adversum his est divini verbi judicium
suis etiam exemplis confirmatum. Servatori
cum nunciaretur, Pilatum Galilæorum quorum-
dam sanguinem hostiis admiscuisse, respondit:

Nolite putare, quod Galilaei hi, & octodecim illi, quos
obruit turris Siloam, soli, præter alios, peccatores fuerint;
Imò vos, nisi penitentiam egeritis, similiter peribitis.
Fatemur quidem, non posse eos, qui nequiter vi-
vunt, nec toties admoniti mores corrigunt, gra-
viores nequitiae poenas hic dare, quam ubi repen-
tinâ & inopinatâ clade in ferventi malorum ope-
rum exercitio securi & impoenitentes inter vi-
vos esse desinunt. Secus agitur cum piis piorum-
que liberis: His, quia Deum reverentur, & suos
assiduis precibus divinæ tutelæ committunt,
omnia, teste scripturâ s. in bonum cooperantur. Posi-
tis *omnibus* nihil excluditur, nec ab omnibus istis
excipiuntur infortunia, si quæ forte fidelibus ac-
cidunt, ut ut tragica & tetrica mundo visa: Usq;
adeò diversa sunt Dei & hominum judicia. Ad pa-
rentes piè defunctæ mœstissimos nos vertimus
iisq; ut par est solatium dicimus. Graviter denuò
& multò, quam antè, gravius lacerata nunc esse
ipsum pectora, id verò est quòd negari nequit.
Sed quid porrò? Dei facta voluntas est, sine quâ
ne unus quidem capillus è capite nostro decedit.
Hanc ut semper sic & hoc casu paternam adeoq;
optimam judicabunt, scientes patientiam suam
fidem & constantiam insigniter jam à DEO
exerceri. Mitius enim cum tolerari poterat SO-
PHIÆ obitus, pergit sapientissimus Deus &
crucem

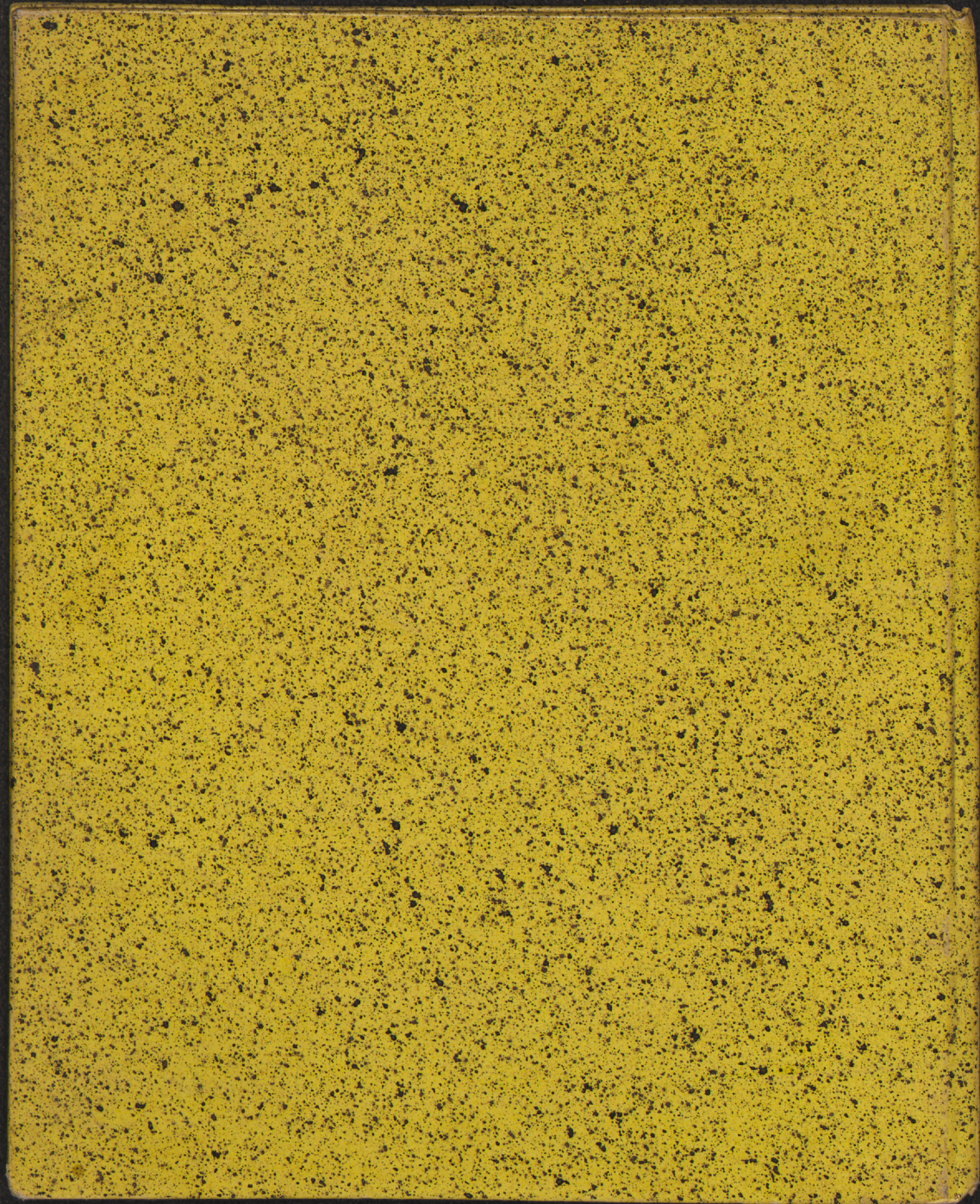
crucem exasperat, recipiendo ad se CHRIS-
TINAM quoq; sed inopinato & flebili casu, exper-
turus eo modo, num & hic Christianū uterq; pa-
rens se probare possit. In hanc rem propositam
iis uno verbo cupimus, notam S. Jobi historiam,
cujus intuitu finem dolori statuent, Genealo-
giam beatæ animulæ, quamlibet cum priore fu-
nere traditam, breviter repetitam attexemus.
Nata est piè defuncta puella CHRISTINA
Rostochi Anno 1641. die 9. Octobris; Patre, quem
initio nominavimus, Viro spectatissimo DN.
MICHAELE Lasrensen/ Senatore hujus Urbis &
Judicii Inferioris administratore prudentissimo;
Matre honestissimâ & ornatissimâ Fœminâ
quam& ipsam suprâ diximus, JOHANNA Back-
meisters. Avum paternum habuit MICHAEL
Lasrensen/ Civem olim, & Cerevisiarium,
in hac civitate industrium, Aviam paternam Elisabeth
Schmiedes. Avum maternum, p. m. Virum
Clariss. & Experientiss. DN. JOHANNEM BACK-
MEISTERUM Medicinæ Doct. & Academiæ
hujus Professore publicum, cui parens fuit
beatæ memoriæ DN. LUCAS BACKMEISTER
RUS, Theol. D. Professor & Superintendens;
(Hic ut optimè de Universitate & Ecclesiis no-
stris vivus meruit, sic triste sui desiderium mor-
tuis reliquit) Aviam maternam habuit CHRIS-
TINAM

STINAM *Cassen*/JACOBI *Cassen* Civis olim &
Mercatoris apud nos honesti filiam. Ità nata &
per Baptismum renata Christina, DEI benedi-
ctione feliciter crevit, providè educata à paren-
tibus laudatis: Nec minus eadem beatum ex
hâc vitâ discessum obtinuit, inserta ipsius Dei &
tot myriadam Angelorum & hominum electo-
rum optatissimo consortio; tamen deplorando
casu, die 18. hujus Mensis Septembris confecta,
occubuit: *Compertum enim est, ritè facto judicio*
Dn. Medici & Chirurgi, ictu globuli minoris non tan-
tum rotundo vulnere Cranium Puellæ, cum insigni fra-
cturâ, sed & ipsum Cerebrum graviter lœsum. Sed
quicquid hujus est; optimè cum illâ, quæ in Deo
vivit, habent omnia. Nostri erit officij, nostræq;
humanitatis, Cives Academiae, frequentes adesse
funeri hodierno, & sic dolere cum dolentibus.
Discemus & hoc Exemplo, Deum nostrû revere-
ri, seriò cogitantes, cuiquè accidere posse, quod
cuiquam accidit. P.P. RostochI, sub Sigillo

Reſtoratus, die 23. Septembris

Anni 1647.

modum sibi & media præscribi, quibus
 sæ vitæ ergastulo te solvat. Liberè
 quicquid operatur, nec quærere tibi
 causæ illum moveat, & quamobrem te
 sitaturus hanc viam eligat, illam ne
 tent Judicia Domini, latet hora & g
 tis, ut timeas eum omni loco & temp
 quem vitæ mortisq; potestas est. Cave
 videris admirandam præpotentis Dei
 nem, & vel pios piorumq; liberos luct
 speratâ morte oppressos audieris, ill
 fensi Numinis iram colligas, & vindice
 est advertentē in cōmissa peccata dex
 Vulgi iudicium si hic poscimus, ni
 mabit, nisi ultionem, quam debuerit
 ctis enormibus. Itâ mundi progenies
 pè beatumq; prædicat & ad cœlos ev
 piam naturali morte extinctum, qu
 fortè inter infernales furias versari di
 um contrâ puniri ob iniquitates adm
 quem cœlestis pater citò & improv
 multumq; in terris crucietur, emigra
 apage insulsa ista & sinè discrimine c
 tiocinia! Adversum his est divini ver
 suis etiam exemplis confirmatum.
 cum nunciaretur, Pilatum Galilæor
 dam sanguinem hostiis admiscuisse,

A 3

